

ο Βύρων Τομάζος διηγείται τις εμπειρίες του από τη μοναχική χώρα της ανατολικής Αφρικής

Από τον **Βύρωνα Τομάζο**
Μηχανολόγο,
Απόφοιτο Πολυτεχνείου
Μονάχου
e-mail:
byron.tomazos@wartsila.com

Συνήθως το έ-
ναυσμα ή η αιτία
να επισκεφθεί
κάνεις ένα και-
νούριο μέρος έρ-
χεται από κάποι-
ον που έχει πάει
ή έχει ζήσει εκεί.
Στη δική μου πε-
ρίπτωση είναι από
ένα φίλο μου από
τα φοιτητικά χρό-
νια στο Μόναχο.
Πρόκειται για τον **Απόστο-
λο Δόμβρο**, συμ-
φοιτητή μου, συ-
νεκδοτή του φοι-
τητικού μας πε-
ριοδικού στο Μόναχο, συγκάτοικο, κουμπάρο,
μία πολυσχιδή γεμάτη ζωντάνια προσωπικότη-
τα, συγγραφέας 25 βιβλίων (στο πρώτο του
«Φοιτητάρης του Βορρά» είμαι εγώ στο εξώ-
φυλλο γιατί ήμουν ένας από τους κυριότερες
ήρωες του βιβλίου). Έχει πάρει αρκετά βρα-
βεία για τα βιβλία, όπως: από τον «Παρνασσό»,
Εταιρία Ελλήνων Λογοτεχνών και ΙΠΕΚΤΣΙ
(Τουρκία-Ελλάδα).

Πρότυπο, με πολλαπλή συμμετοχή στα κοινά
και εθελοντισμό, με την ανέγερση του αγάλμα-
τος του Λέοντος του Πειραιά, κατασκεύασε έ-
να αντίγραφο του λιονταριού της Βενετίας
στην είσοδο του λιμανιού, επίσης κατασκεύα-
σε μία «σάνταλα» (κωπηλάτο αλιευτικό σκάφος
της Προποντιδος) το οποίο εκτίθεται σε διάφο-
ρα μέρη της Ελλάδος.

Από τα φοιτητικά χρόνια πάντα **φίλοι και α-
ντίπαλοι**, άλλοτε στην αρθρογραφία, άλλοτε
στα φλέρετ - αυτός ήταν άριστος κολυμβητής
**και με κτυπούσε στις πισίνες - εγώ τον έτρω-
γα στο χορό** - αλλά και στον επαγγελματικό το-
μέα στη ναυτιλία είμασταν αντίπαλοι, έχοντας
τις δύο μεγαλύτερες επιχειρήσεις στο είδος
τους. Επίσης, ο συνοδοιπόρος μου **Νίκος Μαλ-
λίνης**, και αυτός επιτυχημένος επιχειρηματίας
στον Πειραικό χώρο και ενεργό μέλος της Βού-
λας. Όλοι γνωρίζομαστε πολλά χρόνια και εί-
μαστε «αντίπαλοι» - εδώ ισχύει το οξύμωρο
σχήμα «άσπονδοι φίλοι είμαστε και οι τρεις» -
το λέγαμε και στους Κενυάτες και γελούσαν.

Στις διάφορες δραστηριότητες του Απόστο-
λου είναι πάντα πλάι του η γυναίκα του **Ingrid**,
Γερμανίδα κόρη διάσημου Γερμανού συγγρα-
φέα, με δύο παιδιά (που το ένα δυστυχώς χά-
θηκε πρόσφατα, ενώ ήταν διευθυντής των «**Ια-
τρών χωρίς Σύνορα**»), εγκατέλειψε την οικογε-
νειακή επιχείρηση και αφιερώθηκε στον εθελο-
ντισμό - η κόρη του και αυτή συγγραφέας, η
Ingrid αρθρογράφος και συγγραφέας. Οικογέν-
εια με πολλά ενδιαφέρο-
ντα και μεγάλη

προσφορά.
Τα τελευταία δώδεκα χρόνια δραστηριοπι-
ούνται στην **Κένυα** όπου μένουν τέσσερις μή-
νες τον χρόνο και έχουν δημιουργήσει εκεί -εκ-
του μηδενός- **μία τεράστια υποδομή υποστή-
ριξης Κενυατών** και ειδικότερα στον επιμορ-
φωτικό τομέα. Εκτός από την προσφορά τους
με δικά τους χρήματα συγκεντρώνουν και χρή-
ματα από διάφορους γνωστούς και φίλους και
βοηθούν νέα παιδιά για μόρφωση, ένα είδος υ-
ποτροφιών. Τώρα βοηθούν 270 παιδιά, από τα
οποία **15 έχουν υιοθετηθεί από Πανοραμίτες
Βουλιώτες**. Επίσης πέραν των υποτροφιών έ-
χουν δημιουργήσει βιβλιοθήκες, πηγάδια, σχο-
λεία κλπ. **Είναι ένα παράδειγμα προς μίμηση.**

προσφορά.

Η **Κένυα** είναι μία χώρα της ανατολικής Αφρι-
κής και συνορεύει με Σομαλία, Τανζανία, Ου-
γκάντα, Λίμνη Βικτώρια και Σουδάν και βρίσκε-
ται κοντά στον Ισημερινό. Το όνομα της το ο-
φείλει στο βουνό Κένυα.
Πρωτεύουσά της είναι το **Ναιρόμπι** που επι-
σκεφθήκαμε. Επίσης επισκεφθήκαμε την **Μο-
μπάσα** -ακόμη μια ενδιαφέρουσα πόλη.

Οι πόλεις στην **Κένυα** είναι, συνήθως, κτισμέ-
νες σε υψόμετρο πάνω από 1000 μέτρα - (δεν
ξέρω αν αυτό σχετίζεται με το ότι το υψηλότε-
ρο βουνό της Αφρικής, το **Κιλιμάντζαρο**, βρί-
σκεται στα νότια σύνορά της με την Τανζανία).

Μία γνωστή μοναδική περιοχή της Κένυα εί-
ναι η **Mosai Mora**. Τεράστια ανοιχτή περιοχή
με σαβάνες χαμηλή βλάστηση, λίμνες και βου-
νά. **Εκεί γίνεται η μεγαλύτερη μετακίνηση ζώ-
ων**. Από τον Ιούλιο έως το Σεπτέμβριο τη δια-
σχίζουν εκατομμύρια βουβάλια.

Το ταξίδι μας ήταν Αθήνα - Ντουμπάι - Ναιρό-
μπι - Μομπάσα - Malindi (120 χλμ. με λεωφο-
ρείο).

Όταν ξεκινάς ένα οδοιπορικό ή ταξίδι, πρέπει
να προσπαθήσεις να κάνεις rapport (επαφή) με
τους ντόπιους και συνήθως αυτοί είναι οι οδη-
γοί, οι ταξιτζήδες, κλπ. Έτσι μαθαίνεις καλύτε-
ρα την κουλτούρα του λαού και παίρνεις χρή-
σιμες πληροφορίες. Εγώ το κάνω πάντα, και
θυμάμαι στο λιμάνι στη Νέα Ορλεάνη με παίρ-
νει ένας ταξιτζής (με τη γυναίκα του μπροστά,
εγώ πίσω) αρχίζω rapport με διάφορες συζητή-
σεις, τους ρωτώ αν έχουν παιδιά, ο ταξιτζής με
ρωτάει «πρωτόμπαρκος είσαι - τι κάνεις» - πή-
γαινα στο πλοίο, μάγειρας τους λέω, (δεν έχει
σχέση με τον chef του Πανοράματος για λό-
γους ασφαλείας), εσείς πόσα παιδιά έχετε, και
μου απαντά - δεν βλέπεις ότι η κοπέλα είναι
σαν αδελφή μας. Δε γνωρίζεις ότι οι ταξιτζή-
δες, οι ναυτικοί και τα call girls είμαστε σαν α-
δέρφια ; Αδερφέ πρόσεξε, μην πας εδώ, μην
πας εκεί, αυτά αξίζει να δεις και να κάνεις...

Στην **Κένυα** υπάρχουν 42 φυλές - πάρα πολ-
λές - γι αυτό δεν φαγώνονται μεταξύ τους - ε-
νώ σε άλλες Αφρικανικές χώρες που είναι 2 ή
3, υπάρχουν αιώνιοι εξοντωτικοί πόλεμοι...

Η πρώτη επαφή που είχαμε ήταν ο οδηγός που
θα μας πήγαινε από την **Μομπάσα** στο **Malindi**
- αρχίζω το rapport "Hello my friend", λέω στον
Κενυάτη οδηγό - θα μας πάει 120 χιλιόμετρα -
nice country, nice people etc. - ο τύπος μοιάζει
με Μικονιάτη καμάκι δεκαετίας '60 - μαύρα
γυαλιά, ανοιχτό στήθος με αλυσίδα - συζητή-
ση από πού είσαι, από το Malindi, Μωαμεθα-
νός, Χριστιανός ή άλλη παλιά θρησκεία (έχουν
3 θρησκείες), έδωσε έμφαση στο Μωαμεθανός
και τον ρώτησα την κλασική μου ερώτηση
«πόσες γυναίκες έχεις», - Sir it doesn't matter
religion - εμείς ανάλογα με την φυλή και πόσα
χρήματα έχουμε αγοράζουμε τις γυναίκες, συ-
νήθως με δύο κατσίκες - yes Sir, two goats - δεν
το προφέρει καλά και το γράφει στο πακέτο
των πούρων μου.

Ο τύπος όλο και μας έλεγε ιστορίες δικές του,
ότι έχει από μία γυναίκα στα γειτονικά χωριά
κλπ. και το απολάμβανε. Του **Μαλλίρη** τα μάτια
άστραπταν - ξέρετε οι άνδρες που έχουν ανε-
πτυγμένο το sex drive, εκεί μπορεί να λειτουρ-
γήσει και να υπερικηθεί το λογικό και η βού-
ληση, ακούνε με ενδιαφέρον πολυγαμικές θεω-
ρίες, όπως αυτή του Κενυάτη, όχι βέβαια ότι ε-
γώ έμεινα εντελώς αδιάφορος...

Μετά από τρεις ώρες ταξίδι σταματήσαμε σε
ένα καφέ και φάγαμε παγωτό και ήπιαμε καφέ.
Ρε παιδιά, λέει, σας είδα ότι σας άρεσε η ιστο-
ρία μου και ακούγατε γιατί είναι κάτι διαφορε-
τικό από ότι έχετε εσείς αλλά, εγώ είμαι χρι-
στιανός, έχω μόνο μία γυναίκα και δύο παιδά-
κια. Με λίγα λόγια αντί να του κάνουμε πλάκα,
μας έκανε αυτός...

Στην **Κένυα** ισχύει η πολυγαμία. Τις γυναίκες,
στις φτωχίες φυλές, τις αγοράζουν δίνοντας
κατσίκες. Στις Πλούσιες φυλές αντί για κασί-
κες δίνουν αγελάδες. Στην είσοδο μερικών χω-
ριών υπάρχουν ταμπέλες που παροτρύνουν να
μην μωλούν τα κορίτσια στους γαμπρούς με
κατσίκες ή αγελάδες. Σκεφτόμουν ότι μία με-
γάλη ανακούφιση, για τους λαούς της Αφρικής
ειδικά, είναι οι κατσίκες - δύο κατσίκες όπως
θυμάμαι και εγώ από την κατοχή
μπορούσε να ε-
πιβιώσει μία οι-
κογένεια - φέ-
ρονουν γάλα, τυρί,
κρέας στο σπίτι
και επιβιώνουν
παντού, ακόμα
και στις πιο άγο-
νες περιο-
χές. Τρώνε
τα πάντα
μπορούν α-
κόμα να ε-
πιζήσουν
και με θα-
λασσινό νε-

ρό. Ίσως μία μεγάλη εκστρατεία εκτροφής και
παροχής κατσικών σε αυτές τις χώρες θα έ-
φερνε μεγάλα αποτελέσματα. Είναι μία πρό-
ταση - ιδέα για το ζεύγος **Δόμβρο**.

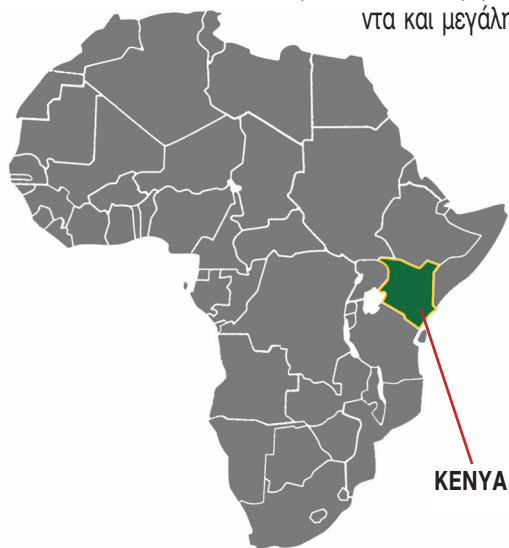
Πολλά κορίτσια που έχουν υιοθετηθεί από το
Ζεύγος Δόμβρο και έχουν σταλεί στα σχο-
λεία, **γλύτωσαν την πώληση** έναντι αντιτίμου
αγελάδων... Διπλό το καλό. Κάποιος δάσκαλος
στην αρχαιότητα ζήτησε 3 βόδια για την μόρ-
φωση του υιού του από τον πατέρα, λέει ο πα-
τέρας τις λες - 3 βόδια, δεν το κάνω - ε τότε θα
έχεις τέσσερα του λέει ο δάσκαλος - έτσι και ο
Απόστολος αντί για δύο αγελάδες προσφέρει
ένα μορφωμένο άνθρωπο.

Οι άνδρες συνήθως είναι του ραχατιού τους, η
οικογένεια στηρίζεται στις γυναίκες, αυτές με-
γαλώνουν τα παιδιά. Η χώρα είναι πλούσια,
τουλάχιστον τα μέρη που είδαμε, αλλά οι άν-
δρες γενικά δε δουλεύουν ή δεν είναι παραγω-
γικοί.

Τα χωριά συνήθως είναι από καλύβες καλυμ-
μένες με τροπικά φύλλα για προστασία από
βροχή και για αερισμό - το μεγαλύτερο πρό-
βλημα είναι το νερό το οποίο το μεταφέρουν οι
γυναίκες με ένα μπετόνι μέχρι και 10 χιλιόμε-
τρα στο κεφάλι - το ζεύγος **Δόμβρο** έχει κάνει
πηγάδια στα χωριά - τα πηγάδια είναι ανοιχτού
τύπου όπως τα δικά μας παλιά και πρόσφατα
τα κάνουν με γεώτρηση και χειραντλία.

Είχαμε την ευκαιρία να βρεθούμε σε μία και-
νούρια γεώτρηση που άνοιξε ο **Δόμβρος** και η
χαρά των παιδιών ήταν απεριόριστη μιας και
το νερό ήταν «μάνα εξ ουρανού» -συγκινητική
σκηνή- μάλιστα ένα έχει αφιερωθεί στη μνήμη
του **Κώστα-Αποστόλη Δόμβρου** - περιπτεύει
να πω ότι η συμβολή της γυναίκας του **Δόμ-
βρου** είναι σε όλα τα επίπεδα.

Επ' ευκαιρία ο Νίκος και εγώ δωρίσαμε ο καθέ-
νας από ένα πηγάδι και σε ένα σχολείο θρανία
γιατί τα παιδιά καθόντουσαν χάρη - ήταν ένα
σχολείο σε υπόστεγο.

Ο Βύρων Τομάζος με Κενυάτισσα που αναγκάζεται να μεταφέρει στο κεφάλι της 20 κιλά νερό 10 χλμ μακριά, μέχρι το σπίτι της.

Ο Νίκος Μαλλίρης στην είσοδο του Tsavo National Park East

Γενικά οι Κενυάτες είναι καλοί άνθρωποι, όλοι χαμογελαστοί, χαιρετούν όλο τον κόσμο με το JAMBO που σημαίνει γεια σου.

Το πρόβλημα που έχει η χώρα, όπως και όλες οι Αφρικανικές, είναι το θέμα των υποδομών, δύσκολη η μεταφορά προϊόντων - το ένα μέρος παράγει πολύ καλαμπόκι αλλά είναι δύσκολο να μεταφερθεί παντού και έτσι υπάρχει πείνα. Το κυρίως φαγητό τους είναι **καλαμπόκι** με ζάχαρη και φυτικό λάδι.

Safari

(η λέξη σημαίνει μακρύ ταξίδι - στα Αραβικά) Παλιά ήταν κυνήγι άγριων θηρίων, τώρα έχει το νόημα της παρατήρησης και φωτογράφισης ζώων και άγριας φύσης.

Η **Κένυα** είναι γνωστή για το **σαφάρι** της. Συνήθως είναι δύο ημέρες, εμείς το κάναμε σε μία, αλλά σηκωθήκαμε στις 4 το πρωί. Είμαστε, όμως, τυχεροί γιατί είδαμε σχεδόν όλα τα μεγάλα ζώα, όπως ελέφαντες, λιοντάρια, ιπποπόταμους, μπουφόλο, καμηλοπάρδαλεις, εκτός από τοιτάχ. Μπήκαμε σε ένα ειδικό τζιπ που ανοίγει από πάνω και είναι προστατευμένο (και φυσικά απαγορεύεται να βγει κανείς έξω) και πήγαμε στις πιο διάσημες περιοχές για σαφάρι που λέγεται **Tsavos** και κάναμε περίπου 500 χιλιόμετρα σε χωματόδρομο (όμως καλής ποιότητας) από ένα κόκκινο χρώμα που είναι σαν πέτρα και μπορείς να αναπτύξει κανείς ταχύτητα μέχρι και 100 χιλ/ώρα. Το **Tsavos** έχει τους περισσότερους ελέφαντες στον κόσμο και εκεί έγινε ο πόλεμος των ελεφαντόδοντων όπου 5.000 ελέφαντες σκοτώθηκαν, πριν 20 χρόνια περίπου.

Μέσα από το πάρκο όπου γίνεται το σαφάρι περνάει και ο σιδηρόδρομος, κατά μήκος του ποταμού. Όταν κατασκευάζαν τη γέφυρα -λέει η παράδοση- δύο τεράστια λιοντάρια έφαγαν 120 εργάτες...

Επειδή το συντομεύσαμε το σαφάρι (αντί σε δύο μέρες, το κάναμε σε 16 ώρες) είμαστε συνεχώς μέσα στο τζιπ διασχίζοντας αυτό το τεράστιο πάρκο. Σε ένα σημείο είδαμε δύο ελέφαντες, πλάι στον δρόμο, τους προσπερνάμε και ενώ άρχισαν να διασχίζουν το δρόμο κάθετα στρέφουν 90 μοίρες και έρχονται με μεγάλη ταχύτητα «**ινδική επέλαση**» ελεφάντων εναντίον μας, όλοι φοβηθήκαμε και φυσικά και ο οδηγός και ο αστυνομικός. Είναι απίστευτο πόσο γρήγορα μπορούν να τρέξουν μέχρι 45 χιλ./ώρα - συνήθως το κάνουν όταν έχουν τα μικρά μαζί τους. Ρώτησα τον οδηγό και μου είπε ότι δεν γίνεται συχνά αυτό. Μπορούσαν δηλαδή να αναποδογυρίσουν το τζιπ.

Στις όχθες του ποταμού ήταν ένα κατάστημα με είδη δώρων - κατεβήκαμε λίγο στις όχθες του ποταμού με τον Νίκο και βλέπουμε ένα τεράστιο κροκόδειλο στην όχθη - 3,5 μέτρα, ή-

ταν σαν ψόφιος, τον πλησιάσαμε γύρω στα 12 μέτρα από ψηλά στην όχθη, ο Νίκος του πέταξε ένα πετραδάκι και πήδαι απότομα σε ύψος γύρω στον 1,5 μέτρο - ένα παιδάκι που ήταν εκεί, γύρω στα 15, μας είπε ότι είναι πολύ επικίνδυνο και ότι έφαγαν πρόσφατα κάποιον - πάντως τον Νίκο με εκτεταμένες περιφέρειες (ευρύχωρος κατά Λαζόπουλο) τον κοίταξε σαρκαστικά και πήδηξε πάνω του...

Στο Νίκο κατά την διάρκεια του ταξιδιού μας αλλά και στο σαφάρι, του είχα δώσει σαν βοήθός «ρεπόρτερ» μου, να μου περιγράψει τις Κενυάτισσες - ατόφια λόγια του - έλεγε και ξανάλεγε και κοιτούσε και την Κενυάτισσα που ήταν μαζί μας στο σαφάρι - στυλίσια σώματα, ευθυτενείς, καλογυμνασμένες, επιδερμίδα σοκολατένια, άσπρα δόντια (τα πλένουν και με ένα ειδικό χόρτο), μάτια μεγάλα και συναρπαστικά και δεν παρέλειπε να πει «αχ να ήταν η Ελένη μου...(γυναίκα του) να τις έβλεπε» - βασικό μοντέλο του ήταν η νύφη που παντρεύαμε αργότερα.

Το σαφάρι μας διήρκεσε 16 ώρες περίπου, είμαστε ειδική αποστολή, μία Κενυάτισσα σαν και αυτές που περιέγραψε ο Νίκος, ένας αστυνομικός με όπλο, ένας άλλος συνοδός της Κενυάτισσας ή μάλλον αυτή συνοδός του - μπορεί να ήταν και νοσοκόμα του - ο Νίκος και εγώ - ο αστυνομικός ήταν για ασφάλεια γιατί φύγαμε νύχτα.

Είμαστε οι μόνοι που είχαμε αστυνομικό με αυτόματο όπλο και ένας Ολλανδός με μία Κενυάτισσα, πολύ ερωτευμένοι, στο τέλος της ημέρας τους πάντρεψα - α λα Ελληνοκαθολικά πρώτα με ερώτηση «Ερικ θέλεις για σύζυγο την Τερέζα - ναι - και αντίστροφα και μετά έψαλλα το Κύριο ο Θεός Δόξα και τιμή στεφάνωσαν αυτούς», ο Νίκος ήταν κουμπάρος, η κουμπάρα νέα, ο κουμπάρος θα χρειαζόταν σύντομα ενισχύσεις, αυτή την πλάκα την πήραν σοβαρά και επιτάχυναν την απόφαση τους για γάμο - αυτός δούλευε στο Ντουμπάι, πήρε μετάθεση Σιγκαπούρη και θα την πάρει μαζί του - ελπίζω να έκανα χρηστή πράξη επιβεβαίωσης, επισφράγισης απόφασης γάμου...

Κάναμε καλή παρέα, το μεσημέρι φάγαμε μαζί στην ζούγκλα - ο οδηγός μιλούσε συνέχεια στο VHF, λέω στον Νίκο τι διάβολο λέει συνέχεια - τελικά στο τέλος καταλάβαμε ότι είναι πολλά τζιπ σαφάρι μέσα στην ζούγκλα και όταν ένας εντοπίσει ωραία ζώα κοντά στον δρόμο ειδοποιεί τους άλλους.

Γυρίζοντας από το σαφάρι που απέχει περίπου 160 χιλιόμετρα από το Malindi που είναι

πάνω στον Ινδικό ωκεανό, παραθαλάσσιο, περάσαμε από πολλά χωριά - καλύβες και πολλά παιδιά κυρίως να ζητιανεύουν και να είναι πεινασμένα. Τους δώσαμε ότι είχαμε μαζί μας. Σε όλο τον δρόμο βλέπαμε ανθρώπους να περπατούν στα πλάγια του δρόμου ή σε μονοπάτια παράλληλα σε γρήγορο ρυθμό, ως το πλείστον γυναίκες και παιδιά. Τότε έλυσα το αίνιγμα γιατί οι Κενυάτες κερδίζουν **στους Ολυμπιακούς αγώνες**, γιατί συνεχώς ασκούνται από μικρά παιδιά -μια ζωή τρέχουν...

Ο **Απόστολος** και η **Ingrid** έχουν αγοράσει ένα συμπαθητικό σπίτι στο Malindi κοντά στις όχθες του μεγάλου ποταμού. Πάνω στη παραλία που μοιάζει με ελληνική, όλο άμμο, πολύ καλή για κολύμβηση, χωρίς κίνδυνο της παλίρροιας και χωρίς κοράλλια. Τα σπίτια έχουν μία ειδική κατασκευή και μία τεράστια στέγη από ειδικό χόρτο, η οποία κάθεται σαν ένα τριγωνικό κάπελο πάνω από το σπίτι σαν αντίστροφη πυραμίδα το ύψος της οποίας από τον πάνω όροφο του σπιτιού στο κέντρο φτάνει έως 5 μέτρα - έτσι είναι όλα τα σπίτια - έχει ένα τέλειο σύστημα αερισμού και δροσιάς χωρίς να αφήνει τον ήλιο να μπαίνει πουθενά.

Κολυμήσαμε με τον Απόστολο στον Ινδικό ωκεανό κάτω από το σπίτι του - Ο Νίκος ασκώντας γερωνοαθλητισμό πήγε πολύ βαθιά και αρχίσαμε να του φωνάζουμε να γυρίσει - ο Απόστολος του λέει εδώ στις όχθες του ποταμού κάπου-κάπου έρχεται και κανένας ιπποπόταμος. Έχουν τόσο δυνατό στόμα που σε κόβουν στη μέση... Παρατηρήσαμε ότι οι ντόπιοι ξέρουν πώς να προστατευθούν και έχουν συνηθίσει τον κίνδυνο όπως κάποιος συνηθίζει τον πόλεμο όταν μείνει αρκετές μέρες στη ζώνη του πολέμου. Τα highlights του οδοιπορικού είναι τα δύο χα-

μένα λουριά που τελικά ήταν ένα.

Φτάνοντας από Ντουμπάι στο Ναϊρόμπι, έπρεπε να περάσουμε από το immigration και το τελωνείο. Ο Νίκος πέρασε γρήγορα, εγώ έπεσα σε έναν υπάλληλο «τα ζώα μου αργά» καθυστέρησα 1,5 ώρα και έπρεπε να πάμε από το διεθνές στο εθνικό αεροδρόμιο - χρόνος τσίμα-τσίμα - τρέχοντας αλά Κενυάτικα - περνάμε το x-ray γρήγορα, κάνουμε check-in τις δύο βαλίτσες μας - ο Νίκος λέει «ρε το λουρί μου το άφησα στο x-ray» κοιτάω και εγώ όπως ήμασταν πανικόβλητοι - λέω και εγώ το δικό μου - πάμε πίσω στο x-ray αν το είχαμε αφήσει - του Νίκου ήταν εκεί το δικό μου δεν ήταν - τελικά το φορούσα - γυρίζοντας πίσω μέσα σε ένα λεπτό, πάω να πάρω το βαλιτσάκι μου και δεν ήταν εκεί. Πανικός - οι βαλίτσες είχαν φύγει και έπρεπε να ταξιδέψουμε - τελικά έφυγε ο Νίκος μόνος με τις βαλίτσες, εγώ έμεινα εκεί για το βαλιτσάκι το οποίο είχε τα φάρμακα μου.

Σ' αυτά τα ταξίδια, σε υποανάπτυκτες και άγνωστες χώρες, πρέπει να είναι κανείς προσε-

ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΤΗΣ ΚΕΝΥΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΝΕΩΝ ΚΕΝΥΑΤΩΝ «ΚΩΣΤΑΣ ΔΟΜΒΡΟΣ»

- για υποτροφία μαθητή : 400 ευρώ το χρόνο
- για ένα πηγάδι με χειραντλία & βάση 3.500 ευρώ
- για ένα θρανίο 25 ευρώ

Μπορείτε να γίνετε κι εσείς χορηγοί - κάθε προσφορά δεκτή : Λογαριασμός ALPHA BANK 125-00-2310034830 επ' ονόματι: **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΔΟΜΒΡΟΣ** (μην ξεχνάτε το όνομα αποστολέα) ή με ταχ. Επιταγή : **Απόστολος Δόμβρος**, Κολοκοτρώνη 100, 18535 Πειραιά, Τηλ. 210 4135843

κτικός και οργανωμένος. Έχω ετοιμάσει κάποιες **"συμβουλές προς ταξιδιώτες"** (μεταξύ άλλων και πως βρήκα το βαλιτσάκι με τα φάρμακα) καθώς και το οδοιπορικό του ενδιαμέσου σταθμού μας, στο Ντουμπάι, που θα τα γράψω στο επόμενο φιλο.

Η χρησιμότητα αυτών που θα σας πω είναι βέβαιη αφού ο Νίκος και εγώ **γυρίσαμε στη Βούλα "αφάγωτοι"...**

Το "ερωτευμένο ζευγάρι", ο φρουρός της τάξης, ο Βύρων Τομάζος και ο Νίκος Μαλλίρης

Πηγάδι απ' όπου οι Κενυάτες μεταφέρουν χιλιόμετρα μακριά το νερό

Το πηγάδι του Απόστολου Δόμβρου ξεδιψάει σήμερα εκατοντάδες διψασμένους Κενυάτες.

Τα σπίτια

οδοιπορικό ρεπορτάζ στο Dubai

ο Βύρων Τομάζος διηγείται τις εμπειρίες του από την πολυσυζητημένη Αραβική χώρα

Από τον **Βύρωνα Τομάζο**
Μηχανολόγο,
Απόφοιτο Πολυτεχνείου
Μονάχου
e-mail:
byron.tomazos@wartsila.com

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

Tips

Σε τέτοιες στιγμές άρχισα να εφαρμόζω μεθόδους αυτοσυγκέντρωσης και ενέργειες που πρέπει να κάνω (κάθισα για πέντε λεπτά και αυτοσυγκεντρώθηκα):
1) θα πάω πίσω στο immigration.
2) θα πάω στην Υπηρεσία Απολεσθέντων και θα κάνω ανακοίνωση ότι χάθηκε βαλιτσάκι με φάρμακα.
3) θα μάθω ποιο είναι το πλησιέστερο φαρμακείο της πόλης, να πάω να βρω τα βασικά.
4) θα στείλω μήνυμα να μου τα στείλουν με DHL.

Πήγα στο immigration μήπως τα είχα αφήσει εκεί και μετά στην Υπηρεσία Απολεσθέντων και είχα την φαινή ιδέα να τους επιρρίψω ευθύνες ότι, σύμφωνα με τους διεθνείς κανονισμούς, όταν υπάρχει μία ξεχασμένη βαλίτσα πρέπει να την εντοπίσει η ειδική υπηρεσία, καταφέροντας να γίνει ανακοίνωση λόγω του επείγοντος, Περίμενα μισή ώρα πιέζοντάς τους - δεν γινόταν τίποτα - τελικά το έφερε κάποιος υπάλληλος του αεροδρομίου - μασημένα λόγια - λέει ήταν στο check-in - αυτοί προφανώς το πήραν τα λίγα δευτερόλεπτα που πήγαμε εμείς για τις ζώνες μας - η χαρά μου ήταν απεριόριστη - διότι, εκτός από φάρμακα, είχα και άλλα πράγματα - ποτέ βέβαια δεν μεταφέρω χρήματα ή διαβατήρια στις χειραποσκευές.

So what?? Γιατί γράφω όλη αυτή την ιστορία? Εδώ και πενήντα χρόνια ταξιδεύω στις πιο απίθανες χώρες, ακόμη παλιότερα παίρνοντας και τρένο στην Γιουγκοσλαβία έμενα 12 ώρες ξεχασμένος μέσα σε ένα βαγόνι διάφορες άλλες περιμένοντας σε Lagos, Uganda, Σοβιετική Ένωση, και έχω τα κάτωθι tips (συμβουλές):

1. Μόλις φτάσετε, ρωτήστε γενικές πληροφορίες όπως πόσο μακριά είναι το αεροδρόμιο από την πόλη, πόσο κοστίζει το ταξί (αν είναι δυνατόν κόστος ανά χιλιόμετρο), αν υπάρχουν άλλα μέσα διαθέσιμα (τρένο, λεωφορείο κλπ), αν υπάρχουν ταξίμετρα κ.λ.π.

2. Πηγαίστε όσο μπορείτε νωρίτερα, κάνετε check in, πιείτε ένα καφέ αν πάτε νωρίς διότι αν συμβεί κάτι, τότε πανικοβάλλεστε και στον πανικό κάνετε και άλλες λανθασμένες κινήσεις.

3. Τα χρήματα και διαβατήρια επάνω σας στις δύο εσωτερικές τσέπες - λίγα χρήματα-

πάντα έχω σακάκι με εσωτερικές τσέπες. Ποτέ μέχρι τώρα δεν με έχουν κλέψει, παρόλο που με έχουν πλησιάσει δύο φορές νέες κοπέλες κλέφτρες - μία Σπανιόλα και μία Ρωσίδα έβαλαν τα χέρια τους στις πλαϊνές τσέπες αλλά όχι στις μέσες.

4. Σε υποανάπτυκτα μέρη πηγαίστε με γκρουπ ή φροντίστε κάποιος να σας παραλάβει - χρησιμοποιείτε επίσημα ταξί - αν δεν υπάρχουν επίσημα ταξί - βρείτε ένα ταξίτζή γέρο, μικρόσωμο που να είναι του χεριού σας, όχι κανένα γορίλα !!! Ειδικά να πάτε μακρινή απόσταση έξω από την πόλη.

Μία φορά ήμουνα στην Αίγυπτο μαζί με έναν Άγγλο και θέλαμε να διασχίσουμε την έρημο από το Κάιρο στο Πορτ Σάιντ επί Νάσερ. Βγήκαμε έξω να παζαρέψουμε, τελικά παίρνω το πιο ακριβό - μου λέει ο Άγγλος "Βύρωνα, τι κάνεις; Είσαι τρελός;" "Όχι" είπα - "θες να μείνεις ζωντανός; Αυτός είναι ένας γέρος του χεριού μας" - και πράγματι, έτρεχε σε ένα παλιόδρομο σαν να ήταν στο autobahn του Μονάχου, και του λέω "πήγαινε πιο αργά" αλλά τίποτα, τον πιάνω από το σβέρκο, πιάνεται και στα χέρια με τον Άγγλο - κατεβαίνουμε - και τότε του λέμε «θέλουμε να παραμείνουμε ζωντανοί». «Byron - είπε ο Άγγλος - είσαι φοβερός είχες δίκιο» και του λέω «τίποτα - το ξέρω από αλλού».

5. Το βράδυ κυκλοφορείτε πάντα με ταξί και με παρέα, το ταξί να το έχει καλέσει το ξενοδοχείο (αποφεύγετε το περπάτημα) να κάθεται στο πίσω κάθισμα και όχι δίπλα στον ταξίτζή.

6. Απαραίτητα φάρμακα (δύο ημερών) ή έγγραφα κλπ. πάντα στη μέση τσέπη του σακακιού.

7. Αν χρειαστεί να βγείτε το βράδυ να περπατήσετε σε οποιαδήποτε πόλη βάλτε σε μία τσέπη σας 100 ευρώ ή \$ - αν σας σταματήσει κάποιος ναρκωμανής του δίνετε αυτά τα χρήματα - μου έχει συμβεί δύο φορές - μία στο Άμστερνταμ και μία στο Αμβούργο βράδυ (ποτέ χωρίς τουλάχιστον 100 ευρώ). Ήμουν με άλλους και κάλυψα και αυτούς (εκείνοι είχαν μόνο πιστωτικές κάρτες μαζί τους) αν ήταν μόνοι πιθανότατα να τους είχαν χτυπήσει.

8. Σε όλα σχεδόν τα ξενοδοχεία υπάρχουν χρηματοκιβώτια, άρα είναι καλό να τα χρησιμοποιούμε μέσα στα δωμάτια. Είναι πολύ απλά στον χειρισμό. Την τελευταία βραδιά όμως πρέπει να τα βγάξετε από το χρηματοκιβώτιο και να τα βάζετε στο σακάκι σας ή στην τσάντα σας.

9. Δεν ταξιδεύετε ποτέ με ακριβά ρολόγια, δακτυλίδια ή ρούχα (μιλάμε κυρίως για χώρες

τρίτου κόσμου). Αυτά μένουν στο σπίτι.

10. Σε μπαρ νυχτερινά πηγαίστε πάντα με τουλάχιστον 1 άτομα ακόμα. Ο δεύτερος είναι μεγάλη ασφάλεια, μην βγάξετε το πορτοφόλι και πολλά χρήματα.

11. Μέσα στις χειραποσκευές έχουμε πάντα μια μάλλινη φανέλα με κουμπιά- χρήση ως γιλέκο- πιζάμα το βράδυ. Στο αεροδρόμιο, καθώς και σε πολλούς ανοικτούς σταθμούς τρένων συνήθως κάνει κρύο και σε κάποιες περιπτώσεις μπορεί να τύχει να μην υπάρχει κλιματισμός στο ξενοδοχείο (όπως μου είχε τύχει παλιότερα στη Νορβηγία), οπότε είναι καλό να έχετε μαζί σας σε περίπτωση που καθυστερήσουν οι βαλίτσες σας, αλλά και για οποιαδήποτε περίπτωση.

12. Τα εισιτήρια δεν τα αφήνουμε ποτέ στο κομοδίνο κλπ. Τα έχουμε πάντα σε ένα μέρος όπου δεν υπάρχει περίπτωση να τα ξεχάσουμε. Στην περίπτωση του ηλεκτρονικού εισιτηρίου, σημειώνουμε πάντα τον αριθμό του. Έτσι εξαλείφουμε την περίπτωση να βρεθούμε στη δύσκολη θέση του να βρεθούμε στο αεροδρόμιο χωρίς εισιτήριο..

Στο περασμένο άρθρο που έγραψα για την Κένυα, είχα γράψει μια πλάκα που έκανα στο σαφάρι γιατί πιστεύω πως όταν κανείς πηγαίνει για διακοπές πρέπει να έχει στο μυαλό του να κάνει και κάποιο χιούμορ για να μπορέσει να εκτονωθεί και να περάσει καλύτερα. Όταν λοιπόν κάναμε σαφάρι βλέπω 2 τζιπ σταματημένα στο κέντρο του σαφάρι με ένα γκρουπ μεσήλικων γυναικών (65+) που κοιτούσαν με ενδιαφέρον ένα λιοντάρι. Είπα λοιπόν στο οδηγό μας «σταμάτα μεταξύ των 2 αυτοκινήτων» και άρχισα να φωνάζω δυνατά «Ω θεέ μου είμαι ο πιο ευτυχισμένος άνθρωπος του κόσμου γιατί βρήκα το αγαπημένο μου λιοντάρι από τον Ζωολογικό κήπο του Λονδίνου!» Και γύρισαν όλες και αναφώνησαν «Ωω Θεέ μου!!». Και λέω «Γεια σας κορίτσια! Ένα αστέιο ήταν, θέλω απλά να σας φλετάρω!». Αλλά εκτός από τις κυρίες τσαντίστηκαν και οι ξεναγοί, οι οποίοι πουλούν άγρια φύση. Ο δικός μας οδηγός μότο που δεν με λυντσάρισε. Και έτσι φτάνω στο τελευταίο tip...

13. το χιούμορ είναι καλό, αλλά πρέπει να γίνεται στην ώρα του, προσεκτικά γιατί διαφορετικά μπορεί να γυρίσει μπουμέρανγκ, ειδικά όχι χιούμορ για θρησκείες, εθνικότητες, ρατσιστικά κ.λ.π. Το πιο ανώδυνο είναι γενικά για το sex αλλά και εκεί χρειάζεται προσοχή.

Dubai

Στο προηγούμενο τεύχος σας είχα υποσχεθεί ότι θα σας γράψω μερικά λόγια για το Dubai δεδομένου ότι το ταξίδι μας προς την Κένυα συμπεριλάμβανε και αυτή τη χώρα σαν ενδιάμεσο σταθμό, όπου μείναμε περίπου δύο ημέρες (μια πηγαίνοντας και μια γυρίζοντας).

Ο Νίκος ο Μαλίρης, ο συνοδοιπόρος μου και ήρωας μου είχε περάσει από το αεροδρόμιο, αλλά δεν είχε βγει ποτέ έξω. Πάντα για δουλειές, ως συνήθως, δεν είχε τον χρόνο. Ενώ τώρα, που και αυτός και εγώ για πρώτη φορά πηγαίναμε σε 100% ταξίδι αναψυχής μόνοι μας, τον είχε πιάσει μανία να δει το Dubai μέρα νύχτα, και παρέσυρε και εμένα τον φουκαρά...

Για το Dubai, όπου σίγουρα πολλοί από τους αναγνώστες έχουν πάει ή έχουν περάσει από το αεροδρόμιο, μπορούν να γραφούν πολλά-εγώ θα προσπαθήσω να σας σκιαγραφήσω αυτά που μας έκαναν περισσότερο εντύπωση ή αξίζει να δει κανείς όταν αποφασίσει να πάει.

Τι να πρωτοπείς για το Dubai; Εκεί βλέπεις την τεράστια δυνατότητα του χρήματος να κατασκευάζει μυθικά τεχνικά έργα!

Ο αρχικός πληθυσμός της χώρας (οι ιθαγενείς) παλιά ήταν νομάδες, κτηνοτρόφοι, ψαράδες και ασχολούνται και με το pearl diving το οποίο είχε μεγάλη αξία μέχρι το 1930 που βγήκαν τα cultivated pearls (μαργαριτάρια) και έπεσε αυτή η αγορά.

Το κλίμα είναι θερμό, τροπικό, υπάρχει λίγη βροχόπτωση και οι τεράστιες ποσότητες νερού που απαιτούνται προέρχονται ως επί το πλείστον από αφαλάτωση.

Ο τουρισμός του έχει ανέβει την τελευταία δεκαετία από το 1 εκατ σε 5,4 εκατομμύρια επισκέπτες - μια θεαματική αύξηση. Τελευταία όπως θα γνωρίζετε, μια εταιρία του Dubai αγόρασε τα ναυπηγεία του Σκαραμαγκά.

Ο πληθυσμός του Dubai είναι 1,7 εκατομμύρια (η πλειοψηφία ξένοι) και είναι ως επί το πλείστον χαμηλού επιπέδου εργάτες από Ινδία κλπ

Το Dubai είναι ένα από τα 7 εμιράτα τα οποία δημιουργήθηκαν μετά το 1971 που έφυγαν οι Άγγλοι από τον Περσικό Κόλπο. Τα κυριότερα από τα εμιράτα αυτά ήταν το Dubai και το Abu

Αποψη του Dubai και του ξενοδοχείου "Burj Al Arab".

Ο πιο ψηλός πύργος στον κόσμο "Burg Galigah", με ύψος 828 μέτρα

Dhabi. Φαγωνόντουσαν μεταξύ τους, αλλά τώρα τελευταία τα έχουν κάπως βρει. Την πόλη του **Dubai** διασχίζει μια ρεματιά με θαλασσινό νερό, η οποία διαιρεί την πόλη σε δύο μέρη - στην "Deira" και το "Bur Dubai".

Το **Dubai** είναι από τις πιο αναπτυσσόμενες περιοχές των εμιράτων και οφείλει τη μεγάλη του ανάπτυξη στο γεγονός ότι το 1894 οι Άγγλοι έδωσαν απαλλαγή από όλους τους φόρους για όλους τους ξένους. Μια αυτοκρατορία ή έστω μια μικρή πόλη ή ένα εμιράτο, για να νιώσει τόσο μεγάλη άνθηση και ευημερία θα πρέπει να έχει και ικανούς ηγέτες. Αυτοί λοιπόν οι ηγέτες είναι η δυναστεία των Al Maktoum. Ο τελευταίος -διάβασα- έχει μόνο δύο συζύγους και η μια ήταν από το βασίλειο της Ιορδανίας.

Burj Al Arab

Όπως προανέφερα εκεί βρίσκεται κανείς διάφορα φανταστικά, κυρίως τεχνικά, έργα. Ένα από τα σπουδαιότερα είναι το "**Burj Al Arab**". Είναι ένα ξενοδοχείο που ανεπίσημα το λένε 5 αστέρων αλλά είναι τουλάχιστον 7, χτισμένο πάνω σε τεχνητή νησίδα. Έχει σχήμα ιστίου και φτάνει σε ύψος τα 321 μέτρα. Ένα φανταστικό κτίριο με εσωτερική διακόσμηση και skyview bus και αποτελεί το σύμβολο του **Dubai**.

Κατεβαίνοντας στο υπόγειο του ξενοδοχείου μπαίνεις μέσα σε ένα πραγματικό υποβρύχιο, δένεσαι κανονικά, ακολουθείς όλους τους κανόνες ασφαλείας και «πηγαίνεις» σε ένα εστιατόριο κάτω από τη θάλασσα, που γευματίζεις βλέποντας γύρω γύρω ψάρια. Για το μενού το κόστος είναι περίπου 3 φορές το κόστος του δικού μας ρέστωραν "Ιθάκη". Σίγουρα είναι για μούρηδες που θέλουν να εντυπωσιάσουν τη φίλη τους και για δημοσιογράφους όπως εμένα!

Burg Galigah

Άλλο αξιοθέατο είναι ο "**Burg Galigah**", ο πιο ψηλός πύργος στον κόσμο τελείωσε τον Ιανουάριο του 2010, με ύψος 828 μέτρα και 160 ορόφους. Μέσα σ' αυτόν είναι το πιο ψηλό τζαμί στον κόσμο και η πιο ψηλή πισίνα.

Dubai Ski Dome

Το "**Dubai Ski Dome**" είναι ένα κλειστό τεχνητό εσωτερικό χιονοδρομικό κέντρο για σκι και snowboard που έχει 6.000 τόνους πραγματικού χιονιού, κάτι το εξωπραγματικό. Φανταστείτε τι ηλεκτρική ισχύς χρειάζεται για να ψυχθεί αυτό το συγκρότημα στο οποίο υπάρχουν δύο πισίνες! Και εκεί πήγα σαν δημοσιογράφος... Ήταν μια συναρπαστική εμπειρία! Με 40 βαθμούς εξωτερική θερμοκρασία πήγα και πήρα μπουφάν, ισοθερμικά, μπότες, σκι, γάντια και ανέβηκα κανονικά τις σκάλες με τα σκι και πήγα στην πίστα. Είχε πολύ κόσμο, αλλά οι περισσότεροι άσχετοι από σκι. Επειδή έχω το DNA του δασκάλου, βρήκα κάτι νέα παιδιά που κλαίγανε, πήγα και τους έδειξα και σιγά σιγά τα βοήθησα να κατέβουν...

Palm islands

Ένα επίσης εντυπωσιακό μέρος είναι τα **Palm islands** (φοινικονήσια) που έχουν σχήμα φοίνικα, στο οποίο έχει προβλεφθεί η κατασκευή εμπορικού και οικιστικού συγκροτήματος.

World (Archipelago)

Επίσης, έχει αρχίσει να κατασκευάζεται ένα massive **τεχνητό αρχιπέλαγος** αποτελούμενο από 300 νησίδες το οποίο θα έχει το σχήμα του κόσμου όπως αυτός φαίνεται από το διάστημα.

Terminal 3

Τώρα πρόσφατα έχει χτιστεί στο **Dubai** το "**Terminal 3**", ένα από τα πιο εντυπωσιακά στον κόσμο. Σαν κύριο στοιχείο είναι χιλιάδες κολώνες τοποθετημένες σε μεγάλη αρμονία και φαντασία, που ξεκουράζει το μάτι σαν τους κίονες του Παρθενώνα.

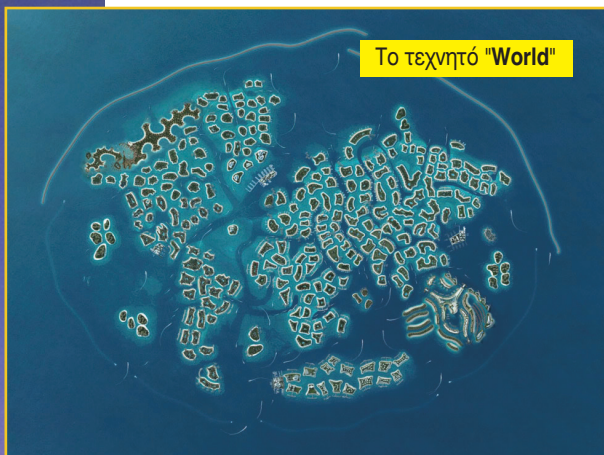
Θα έλεγε κανείς πως η νυχτερινή ζωή θα είναι περιορισμένη λόγω του Ισλάμ, όμως υπάρχει έντονη νυχτερινή ζωή, μπαρ, εστιατόρια, τεράστια shopping centers και malls. Ο **Νίκος** λέει ότι στα νυχτερινά κέντρα η αλκοόλη, η διακόσμηση, το επιλεγμένο προσωπικό και τα κορίτσια είναι επίσης πρώτης τάξης (κατά Νίκο πέντε αστέρων). Δεν αισθάνεται κανείς καθόλου ότι είναι σε αραβικό κράτος.

Όπως προανέφερα είναι free zone, όμως δεν βρήκαμε φτηνά πράγματα. Οι φίρμες οι μεγά-

Άποψη του "Dubai"

Το τεχνητό "World"

Το νησί "Palm Islands"

Το "Dubai Ski Dome" είναι ένα κλειστό τεχνητό χιονοδρομικό κέντρο για σκι

σει την αίγλη την παλιά που υπήρχαν διαφορές στα ρολόγια "Rolex" και λοιπά. Όπως είδατε και στα tips που σας είπα, στα ταξίδια δεν αγοράζουμε ακριβά πράγματα γιατί δεν έχουν εγγύηση, είναι δύσκολο να εφαρμοστεί.

Αξίζει τον κόπο να πάει κανείς στο **Dubai**. Πρέπει όμως σίγουρα να πάει με οργανωμένο γκρουπ και να έχει προσυμφωνήσει τις τιμές γιατί μπορεί να του βγει πολύ ακριβό. Εγώ την έχω πατήσει - Πήγα σε μια έκθεση στα Εμιράτα, δεν είχα κλείσει πριν και πλήρως 8 φορές παραπάνω το ξενοδοχείο. Και λέω 8 φορές παραπάνω γιατί στο ξενοδοχείο που πήγα τελευταία φορά μου φούσκωσαν την τιμή παράφορα. Και μέσα στο ασανσέρ βλέπω κάτι κορίτσια πάλι αμερικάνες και λέω «Hi girls, μπορώ να σας ρωτήσω μια αδιάκριτη ερώτηση; Πόσο πληρώνετε;» και λένε 80 δολάρια...

Όπως γνωρίζετε η οικονομική κρίση χτύπησε αρκετά το **Dubai** γιατί εξαρτάται πολύ από τον τουρισμό, οι κατασκευές που γίνονταν και έγιναν (δεν υπήρχε μέρος να σταθείς και να μην δεις 4-5 γερανούς) μειώθηκαν δραστικά, η κρίση τους χτύπησε πολύ, το Αμπου Ντάμπι, οι παλιοί άσπονδοι φίλοι βοήθησαν για να αποφευχθεί η χρεοκοπία και τώρα είναι σε ένα στάδιο ανάρρωσης. Βέβαια τώρα με την κρίση καλό είναι να μένουμε στην Ελλάδα που είναι πιο ωραία από οποιοδήποτε άλλο μέρος και κάθε ευρώ να μένει σε εμάς.

Κρατήστε τις σημειώσεις μου και τα tips μου για μετά την ανάκαμψη. Με καλούς καινούριους και με μεγάλη προσπάθεια από όλους μας θα έρθει σε τουλάχιστον τέσσερα χρόνια, κατά τη

γνώμη μου, αλλά θα έχει επιτευχθεί ένα διαχρονικό έργο για την οικονομία. Έργο το οποίο έπρεπε να το είχαμε κάνει δεκαετίες πριν. Αλλά κάλλιο αργά παρά ποτέ.

Μη χάνετε ούτε το κέφι σας ούτε το θάρρος σας, έχουμε DNA διαχρονικό και όταν δούμε ως έθνος ότι κινδυνεύουμε, τότε κάνουμε θαύματα. Έτσι και εδώ θα νικήσουμε.

Χρειάζεται win win spirit, όπως λένε και οι Αγγλοσάξωνες υπόμνη, οικονομία, σύνεση, κέφι για δουλειά και παραγωγικότητα θα μας βγάλουν από την κρίση.

Το ξενοδοχείο "Burj Al Arab" με ύψος 321 μέτρα

